

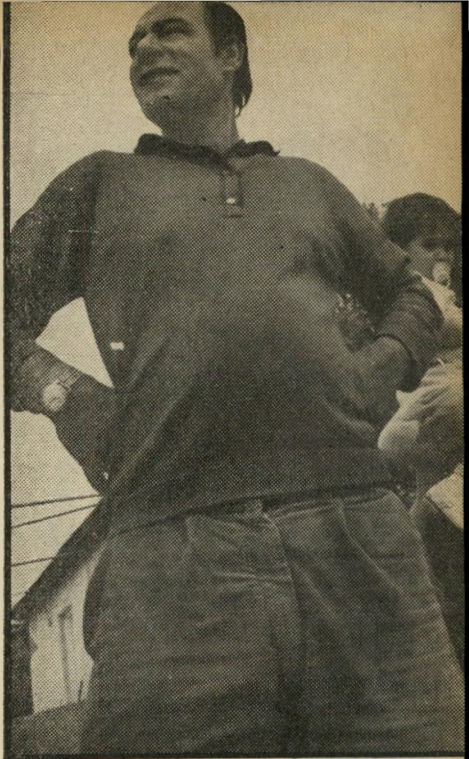

לשווא ניסתה המועצה המקומית בקריית-אנו למנוע

שחיטה זו

כ ישהו השתדל מאד כדי שמונה שנים בקרב עדות-המזרח בארץ, יפסק בדיוק השנה. יוצאי תימן, עדן וצפון-אפריקה רגילים עוד מבית אבא בגולה לשחוט בחצרם מדי פסח בפסח כבש אותו ייעדו לקורבן. זהו קורבן-הפסח עליו צוו אבותינו מאז צאתם את ארץ מצריים.

"22 שנה, שנה-שנה, אני קונה כבש חודש לפני פסח, ומביא אלי את השוחט הביתה בערב-פסח. 22 שנה. השנה פתאום הם החליטו במועצה שאני לא ישחט בבית." עמוס, ראש משפחת לגזיאל הי עניפה, רותח מכעס. בחצרו שבשכונת ישמח-משה בקיראון, קשור כבש לקורבן. אך דף בצבע ירוק שחולק יום קודם בין הבתים אשר בחצרותיהם נקשרו כבשים, מעמיד את שחיטת הקורבן בספק גדול.

האב עמוס לגזיאל שקנה כבש ל" קורבן-הפסח ונאלץ להרחיק עד גניית-קווה כדי למצוא שוחט לקורבן.

הכבש פועה והתינוק צוחק

ב דף נכתב כי בהתאם לחוקי המדינה אין לשחוט כבשים באופן פרטי. על הר כבש להיות מובא לבית-המטבחים הקרוב, שם יישחט. מהו שהביא להתערבות הפת-אומית בשמירת חוקי-השחיטה?

"זה ראש מועצה חדש," מנסה האם, ניצה לגזיאל, להבין, "הוא רוצה להראות שהוא בסדר, או הוא מוצא חוקים מתחת לאדמה." נראה כי הסבר זה תמים מדי. החוקים עליהם הסתמכה מועצת קריית-אנו קבועים ועומדים זה מכבר. אלא שב שנים האחרונות חלה התערבות ציבור

הבת רחל כחלון בעת ליטת בצק למצה השמורה. את הבצק לשים אך ורק ביד ימין. אסור להור ציא את היד מתוך הבצק אף לרוע.

בבוקר ליטפו אלי כחלון בן השנתיים, נכדם של עמוס וניצה לגזיאל, מתרפק על כבש הקורבן. הכבש ניקנה כחודש לפני הפסח, ובני הבית מאכילים ומשקים אותו בידיהם ממש. לקטנים שבמשפחה הופך הקורבן המיועד לשחיטה, לחיית-שעשועים.

הבצק עושים רק בצד ימין. אסור בכלל לנ גוע ביד שמאל. ואסור להוציא את היד מהבצק כל הזמן שעושים אותו. כל הזמן היד בפנים.

הכבש מתקרב לאשה, מושך את החוט הארוך עד סופו ופועה בקול דק. ניצה לגזיאל קוטפת כמה עשבים

ה-20 של הגברת לגזיאל. "לא הרבה," עונה האם, "אבל העסק הזה עם השוחט הורס לי את כל הסידורים." בכמה מילים קשות היא מכניסה את בתה ואת בעלה אשר בסוד איסור השחיטה.

אלי, התינוק בן השנתיים, מתרפק ביני תיים על הכבש. זה פועה והתינוק צוחק

קורבן פסח

במהחירת

ירוקים שהגשמים האחרונים מילאו אותם עסיס ומושיטה לו. הכבש שולח החוצה לשון ארוכה אדומה ולוכך את העשב כשהוא מניע את ליסתו התחתונה ימינה ושמאלה עם הלעיסה.

"זה כבש צעיר, כבש טוב," מלטפת מזל לגזיאל בת ה-13 את החייה הצמרית, "רק בן 6 חודשים." רוב צמרו של הכבש לבן. רק על ראשו ומעל סלפיו צמר חום. ארבעת הכתמים מעל הטלפיים נראים כמו גרביים חומות.

אמא לגזיאל נוטלת מן העיסה ביד ימין ומורחת את הבצק בצידו הפנימי של הי תנור. האש הבוערת בתחתית התנור משנה את צבעו של הבצק במהירות. תחילה הוא פולט את לחות המים ומקבל גוון שקוף ולפתע, כמעט בבת אחת הוא מתחיל להעלות בועות ולהשחים.

"הו, הנה אבא בא," קוראת זיווה בת ה-10 ורצה לקראת הסנדל. עמוס לגזיאל יורד לבד. אין עימו איש. "נו, איפה הי שוחט?" יוצא לקראתו אשר כחלון, בעלה של רחל. "אין, לא מוכן לבוא. פוחד

בחדווה. "בואי ננסה בינתיים לפחות את התנור," אומרת האם לבתה. "זה תנור בדיוק כמו של אבותינו." היא מסבירה, "לקחנו אדמה עם מים וקש ועירבבנו הכל ועשינו באש ויש לנו תנור כמו שי צריך. כן כן, בדיוק, תנור מטיט."

הבת רחל יוצאת מן המטבח ובידה קערה מלאה בקמח. "זה לא סתם קמח," היא אומרת, "את הקמח הזה אמא קונה בבית-חרושת מיוחד בשביל פסח. זה בר בני-ברק ולא לכל אחד מוכרים אותו, רק לאלה שידועים את כל המנהגים בדיוק."

"אסור להוציא

את היד!"

? כי רחל, תביאי מאחורי הארון ש- במטבח את המים שלנו. מים שלי נן" מסבירה האם, "זה מים שהבאנו יום קודם ושמרנו בתוך הבית שלא יבוא עליהם שמש. את המים האלה שמים בקמח ואת

רית של אנשים אשר מנהג הקורבן רחוק מליבם והבנתם וכל מה שהם רואים בטקס הוא שחיטת בעל-החיים לעיני כל המשי פחה. אלה קיבלו לאחרונה גיבוי מוטררי-גרים ממשלתיים שונים שכמה מהם אף כתבו למערכות העיתונים והתריעו על הסכנות לבריאות ואיי-החוקיות שבשחיטה פרטית.

השעה היא חמש לפנות ערב, והשוחט עדיין לא בא. "אני הולך אצלו," מו דיע עמוס לגזיאל בהחלטה פתאומית, "מה שלא יהיה, אני מביא אותו." הוא נכנס לטנדר הישן עימו חזר לפני זמן קצר מעבודתו ונוסע להביא את השוחט.

הסנדל עוד לא נעלם וליד הבית נעצר בחריקה קטנוע. נער כבן 17 יורד ממנו במרוצה וצועק לתוך החצר: "מה זה עוד לא שחטו את הכבש?" "זה הבן שלי נסים," אומרת ניצה לגזיאל, "לא, השור חט עוד לא בא." היא עונה לו בקריאה.

זוג צעיר נכנס לחצר ועימו מדדה תי- נוק. "שלום אמא, עוד הרבה עבודה נשאר?" שואלת רחל כחלון, בתה בת

האם ניצה לגזיאל ובידה מצה שמו- רה שנאפתה זה עתה. את הקמח קונה אמא לגזיאל בבית-חרושת.